Komisja Europejska pozytywnie o LPIS-GIS

Jak 8 stycznia poinformował resort rolnictwa, Komisja Europejska zakończyła kontrolę m.in. funkcjonowania Systemu Identyfikacji Działek Rolnych (LPIS-GIS) w Polsce, a jej wyniki są pozytywne.
W maju 2011 r. KE przeprowadziła w Polsce kontrolę w zakresie pomocy obszarowej realizowanej przez agencję płatniczą, w tym funkcjonowania LPIS-GIS. Wizyta obejmowała sprawdzenie wniosków pomocowych złożonych w latach 2009-10. Ocenie podlegała prawidłowość wyznaczania maksymalnego obszaru kwalifikowalnego (PEG), aktualizacja systemu oraz poprawność przeprowadzania kontroli na miejscu.
– W wyniku postępowań sprawdzających oraz dzięki przedstawionym przez stronę polską wyjaśnieniom, a także podjętym działaniom naprawczym, Komisja Europejska poinformowała Polskę o niestosowaniu korekt finansowych. Tym samym w roku 2013 postępowanie to zostało zamknięte – napisało na swojej stronie Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Dodajmy, że po poprzednich kontrolach KE miała sporo poważnych zarzutów do funkcjonowania u nas LPIS-GIS. W marcu 2010 r. ukarano nas kwotą 92 mln euro. Stwierdzone przez europejskich urzędników błędy miały występować w latach 2005-07. Zarzucono m.in., że dane o działkach nie były w pełni zwektoryzowane, były częściowo nieaktualne i zawierały poważne rozbieżności. Kontrolerzy Komisji stwierdzili ponadto kwalifikowanie do płatności gruntów niespełniających wymagań oraz niewystarczającą liczbę kontroli na miejscu w regionach, gdzie stwierdzono najwięcej nieprawidłowości. Zastrzeżenia dotyczyły również okresu 2007-08 (w połowie 2013 roku nałożono za to na Polskę karę w wysokości 39,2 mln euro). Jak informowała wówczas prasa, polski LPIS miał być pełen dziur – był niedokładny i nieaktualizowany, przez co źle naliczano wysokość dopłat.

JK

Co z darmowym systemem PZGiK?

Kiedy powiaty zyskają dostęp do obiecanego przez GUGiK darmowego oprogramowania do prowadzenia zasobu geodezyjnego i kartograficznego? Pytanie to zadaliśmy Urzędowi Marszałkowskiemu Województwa Mazowieckiego, który miał opracować to rozwiązanie w ramach projektu pn. „Wypracowanie i wdrożenie innowacyjnych metod integracji danych katastralnych, mapy zasadniczej i Bazy Danych Topograficznych oraz modernizacja usług publicznych świadczonych przez służbę geodezyjną i kartograficzną".
Przypomnijmy, że obowiązujące od 8 stycznia br. rozporządzenie ws. PZGiK zobowiązuje powiaty do wdrożenia u siebie w ciągu 3 lat tzw. systemu PZGiK. Ma on umożliwiać: ●prowadzenie rejestru zgłoszeń prac geodezyjnych, ●wspieranie i monitorowanie procesów przyjmowania, w tym kontroli, materiałów PZGiK, ●prowadzenie ewidencji materiałów, w tym tworzenie dla nich metadanych, ●wspieranie procesów udostępniania materiałów, w tym drogą elektroniczną, a w szczególności za pomocą usług sieciowych.
Jak wyjaśnia biuro prasowe UMWM, zgodnie z umową zawartą w czerwcu 2010 r. z wykonawcą (firmami Comarch oraz Compass) miał on za zadanie stworzyć system, bazując na modelach danych udostępnionych mu nie później niż 120 dni przed umownym terminem zakończenia realizacji zamówienia (tj. do 2 sierpnia 2011 r.).
Z uwagi na trwające wówczas prace nad rozporządzeniami do *Prawa geodezyjnego i kartograficznego* podstawą budowy oprogramowania mogły być jedynie modele opracowane w ramach mazowieckiego projektu oraz zawarte w możliwych do udostępnienia wówczas projektach przepisów. Teraz, gdy rozporządzenia weszły w życie, trwa ich implementacja w systemie. Odbywa się to w ramach gwarancji i usług serwisowych, stąd UMWM nie ponosi z tego tytułu dodatkowych kosztów.
Poprzednia wersja systemu została zainstalowana przed 13 kwietnia 2012 r. na serwerach w siedzibie Urzędu Miasta Płocka, a także w siedzibie Starostwa Powiatowego w Piasecznie (współuczestników projektu). Produkcyjne jego uruchomienie będzie możliwe po zakończeniu procesu modyfikacji. Wówczas oprogramowanie zostanie udostępnione innym samorządom. UMWM nie precyzuje jednak, kiedy to nastąpi.

Jerzy Królikowski

Model quasi-geoidy opublikowany

W Biuletynie Informacji Publicznej GUGiK-u opublikowano modele danych: ●obowiązującej quasi-geoidy, ●różnic współrzędnych między układami odniesienia PL-ETRF2000 a PL-ETRF89, ●różnic wysokości między układami wysokościowymi PL-EVRF2007-NH a PL-KRON86-NH. Dodatkowo ze strony GUGiK można pobrać opisy tych trzech modeli.

Źródło: GUGiK

LITERATURA

Zalecane nazewnictwo w nowych wykazach

Działająca przy GUGiK Komisja Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej w grudniu 2013 r. wydała dwie publikacje. W najnowszej edycji „Urzędowego wykazu nazw państw i terytoriów niesamodzielnych" (poprzednia z 2011 r.) umieszczono 195 państw uznawanych przez Rzeczpospolitą Polską, a także 69 terytoriów niesamodzielnych. Załącznikami do publikacji są: mapa państw i terytoriów niesamodzielnych oraz lista dziesięciu terytoriów o nieustalonym lub spornym statusie międzynarodowym. Zawarte w wykazie nazwy państw, terytoriów i ich stolic uzyskały akceptację MSZ. Przymiotniki od nazw państw i terytoriów oraz nazwy mieszkańców podano zgodnie z opinią wydaną przez Zespół Ortograficzno-Onomastyczny Rady Języka Polskiego. Z publikacji dowiemy się na przykład, że obywatel Finlandii to Finlandczyk (nie Fin), Kazachstanu to Kazachstańczyk (nie Kazach), a Armenii to Armeńczyk (nie Ormianin).
Natomiast w „Urzędowym wykazie polskich nazw geograficznych świata" zawarto polskie nazwy oraz odpowiadające im nazwy oryginalne (endonimy) dla 13 359 obiektów geograficznych leżących poza granicami Polski wraz z ich współrzędnymi geograficznymi. W wykazie uwzględniono obiekty, dla których zalecane są polskie nazwy geograficzne, brak w nim zaś tych, które mają polskie nazwy identyczne z nazwami oryginalnymi. Niekiedy podano też polskie nazwy wariantowe. Tak jest w przypadku jednego z państw położonych w południowo-wschodniej Azji. W obu aktualnych wykazach Komisja dodała nazwę Mjanma, uznając ją za właściwszą, a dotychczasowa Birma stała się nazwą wariantową. Co ciekawe, w 2002 r. Komisja zadecydowała o usunięciu nazwy Mianma (pisanej przez krótkie „i"!), która wcześniej funkcjonowała jako wariantowa, z uwagi na to, że się nie przyjęła. Obie publikacje dostępne są bezpłatnie w internecie oraz – w ograniczonym nakładzie – w wersji papierowej.

AW